

معرفی موانع فنی، مهندسی و تکنولوژیکی اجرای فراگیر و الزام آور ساختمان‌های سبز توسط شهرداری تهران

محمود گلابچی^۱، حسین فراهانی^{۲*}

۱- استاد پایه ۳۷، دانشکده معماری دانشگاه تهران، golabchi@ut.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه معماری و هنر پارس، enghf71@gmail.com

چکیده

ساختمان‌ها و سبک زندگی در آنها در طول دو دهه گذشته بسیار تغییر کرده است. با توسعه پایدار در زمینه مصالح، فرآورده‌ها و روش‌های ساخت ابدایی، حرکت به سوی ساختمان‌هایی با کارایی بالاتر و صرفه اقتصادی بهتر و سازگار با محیط زیست امری ضروری و اجتناب ناپذیر است.

ما در حال حاضر در آستانه نسل بعدی ساختمان‌ها هستیم؛ ساختمان که کاملاً رفتار اکولوژیکی دارند و قادرند با بهره گیری هوشمندانه از مصالح سازگار و تکنولوژی جدید در برابر تغییرات مستقیم و غیر مستقیم پیرامون خود واکنش نشان دهند و خود را با شرایط مناسب تطبیق دهند. این نوآوری‌ها وظایف جدیدی را برای طراحان و معماران ایجاد می‌کند که از قافله پر سرعت تکنولوژی عقب نمانده و روش‌های فنی و مهندسی خود را همگام با تکنولوژی روز دنیا سازگار نمایند.

از جمله ساختمان‌های هوشمند همان ساختمان پایدار و یا سبز می‌باشد که به رقم عملکرد مناسب آن‌ها کمتر طراحی و اجرا می‌گردند. در این پژوهش تلاش داریم تا یکی از این مشکلات که موانع فنی، مهندسی و تکنولوژیکی می‌باشد را بررسی کنیم، بنابراین ابتدا با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای تجربیات دیگر کشورها را در این حوزه جمع‌آوری کنیم، سپس به مصاحبه ای با افراد خبره و مشغول به کار در صنعت ساختمان سبز می‌پردازیم و در ادامه از تعدادی پروژه‌های موفق و شکست خورده بازدید میدانی انجام می‌شود و در نهایت پرسشنامه‌ای تحت عنوان موانع فنی، مهندسی و تکنولوژیکی اجرای فراگیر و الزام آور ساختمان‌های سبز توسط شهرداری تهران را تدوین کرده و آنرا در اختیار خبرگان قرار می‌دهیم. پس از استخراج داده‌های آماری شروع به تجزیه و تحلیل یافته‌ها کرده و در آخر نتیجه گیری انجام می‌شود

واژه‌های کلیدی: توسعه پایدار، رفتار اکولوژیکی، مصالح هوشمند، ساختمان سبز، موانع فنی و مهندسی

۱- مقدمه

در حال حاضر طیف وسیعی از فرآورده‌ها و مصالح، در دسترس قرار گرفته اند و یا اینکه در حال عرضه به بازار هستند [۱]. اما نکته اصلی این است که چگونه این مصالح نوین در دسترس معماران و طراحان قرار گیرد؛ اگر برای معماران این امکان فراهم آید که بتوانند تمام این مصالح و فرآورده‌ها را مستقیماً یا به شکل اصلاح شده در پروژه‌های خود به کار گیرند [۲]، آنگاه سیل عظیمی از امکانات تازه و جالب برای طراحی ساختمان‌ها و روش‌های ساخت را به دنبال خواهد داشت [۳]. نکته بسیار مهم در این رابطه این است که معماران خلاق می‌توانند مصالح و فرآورده‌های نوین را برای کاربردهای خاص معماری توسعه دهند